

Medlem er meget imod, at Menighedsraadsmedlemmerne skulle aflægge Løfte paa at ville udføre deres Hverv i Henhold til Lovgivningen og Folkekirkens Forskrifter. Det ærede Medlem lader dog Lovgivningen staa, men foreslaar i sit Ændringsforslag, at „Forskrifter“ skal gaa ud. Nu er det jo saaledes, som der er gjort opmærksom paa af den højtærede Kultusminister, at det, som det ærede Medlem særlig er bange for, indeholdes ikke i Forskrifterne, men i Lovgivningen, og det er altsaa det, som det ærede Medlem er mest bange for ved Løftet, som han lader staa. Dernæst udtalte det ærede Medlem sin Glæde over, at en Præst havde skrevet en Artikel i „Kristeligt Dagblad“, hvor der udtaltes Glæde over den Affattelse, som Udvalgets Flertal havde givet sit Ændringsforslag om Betingelserne for Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa glad ved denne Udtalelse i „Kristeligt Dagblad“. Jeg har ganske vist ogsaa læst dette Blad i den sidste Tid, og jeg har, synes det mig, haft meget Udbytte af at læse det, jeg vil meget anbefale, at man følger dette Blad med Opmærksomhed. Men den Artikel, som det ærede Medlem sigtede til, har ikke paa mig gjort det samme Indtryk som paa det ærede Medlem. Da jeg læste Artiklen, vil jeg villig indrømme, at jeg uvilkaarlig kom til at tænke paa det gamle Ord: Hensigten helliger Midlet. Den Mand, der har skrevet den omtalte Artikel, er ganske vist ikke glad ved Lovforslaget, som det her ligger for, eller saaledes som Udvalgets Flertal vil have det til at gaa igennem, men jeg kan forstaa, at han ser sig om efter Hjælper, og han tager dem saa fra hvilken Kant, han kan faa dem, og kan han ikke faa dem fra anden Kant, kan han maaske bruge Socialdemokraterne til at slaa os med. Det kan maaske være formaalstjenligt for ham i Øjeblikket, men jeg synes ikke, der er noget for det ærede Medlem at være saa særlig glad over der.

Fremdeles talte det ærede Medlem om, at det var en stor Fejl ved Forslaget, at man vilde overlade til Menighedsraadet at bestyre de Midler, som komme ind gennem Kirkeblokkene. Det ærede Medlem oplyste selv, at efter de Bilag, der findes i Betænkningen er det kun meget smaa Beløb, som der komme ind. Det ærede Medlem nævnte nogle af disse Beløb, jeg skal nævne et Par andre. Der er saaledes et Sogn, Fodby Sogn i Sorø Amt, som i det angivne Tidsrum havde en Indtægt til den fri Fattigkasse af 48 Kr. 03 Øre.

Deraf er ganske vist de 35 Kr. 81 komme ind gennem Kirkeblokken. Det er forholdsvis betydeligt, men naar man ser, hvilket latterligt lille Beløb det er, der er Tale om, vil man vist indrømme, at det har ikke meget at sige, om det bestyres af den ene eller den anden Bestyrelse. Naar Forslaget gaar ud paa at fastsætte, at Menighedsraadet skal have Bestyrelsen af disse Penge, er det ikke, fordi Forslagsstillerne have ment, at det var en stor Sum, og naar Udvalgets Flertal tiltræder det, er det ikke, fordi Flertallet mener, at det er en betydelig Sum, der er kommen ind i Fortiden, eller som nu for Tiden kommer ind, men det er, fordi Flertallet har den Opfattelse, at hvis Menighedsraadet faar Bestyrelsen af disse Midler, er der en Mulighed for, at kirkeligt interesserede Folk ville betænke den fri Fattigkasse med større Midler i Fremtiden, og den Mulighed er ikke udelukket, at kirkeligt interesserede Folk ogsaa kunne testamenter Summer til Bestyrelse af den fri Fattigkasse. Det samme Spørgsmaal var det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) ogsaa inde paa, men jeg skal ikke udtale mig videre derom, det synes mig ikke at være noget meget stort Spørgsmaal.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm.) Den første Anke, det ærede Medlem rettede mod Flertallet var den, at Ministerens Ønske er Flertallets Lov, saaledes omtrent kunde det udtrykkes. Det ærede Medlem havde gerne set, at Flertallet lige saa vel som Mindretallet i denne Sal vilde gaa mod Ministeriet. Det ærede Medlem vilde maaske, hvis det var muligt, friste Flertallet til at gøre det. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem kan nære noget Haab om, at det vil lykkes. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at det nuværende Ministerium er udgaet af det nuværende Flertal i Folketinget, og at det derfor er ganske selvfølgeligt, at et Ministerium af Folketingets Flertal staa paa den samme Grund. Hvad dette Lovforslag angaar, staaer Flertallet og Kultusministeren paa samme Grund, og ser udelukkende paa, hvad der kan gavne Folkekirken. Det ærede Medlem henvendte en Bemærkning til mig om, at jeg skulde læse Betænkningen af Kirkekommissionen af 1853, thi, sagde det ærede Medlem, der er der ikke blot Tale om Menighedsraad, men der er Tale om en hel Kirkeforfatning. Ja, jeg har læst den Betænkning, og jeg har set, at der er Tale om en hel